

Dobai Péter

DUNAVERS

Budapest legszebb épülete a Duna!

Ósi, nagyságos *Pannon* folyam,
a régi római birodalmi *limes* határán!
Áradó áramodba ömlik a *Lech*, az *Isar*,
az *Inn*, az *Ilz*, a *Traun*, az *Enns* alpesi
vize, *Melk* patakja, a *Krems*, a *Tulln*,
a *Russbach*, a *Lajta*, a *Rábca*, a *Rába*,
a *Cuhaj-Bakony-ér*, és északról, a Felvidék
felől vized viszi tovább a *Vág*, a *Nyitra*,
a *Garam*, az *Ipoly* vizét... délebbre a baljós
Csele-patak áramlik beléd... A Délvidéken
a *Dráva*, a *Vuka*, s Titelnél szenved véget,
áradásait befejező, temető torkolatot az eltűnéshez:
Petőfi folyója, Juhász Gyula folyója, a „szőke” *Tisza*...
Belgrádnál a Száva sodrát ragadja erősebb sodrásba
a *Duna*! A Balkán vizeit is mind viszi délre, áramába
vész a *Morava*, a *Mlava*... Erdély felől a *Temes*,
a *Zsil*, az *Olt*, Galati és Braila között: a *Szeret*
hal bele és él tovább a *Dunába*, Bulgária
felől az *Ogoszta*, a *Vit*, Rusze alatt a *Fehér-Lom*
fut a hegyek felől, vele együtt délnek tartó, nagy
vized felé, amely egykor annyi bárkát, kétkéményű,
lapátkerekes gőzhajót hordozott hullámain,
amely annyi falu és város védgátját mosta el,
zúzta törmelékké, melybe hatalmas, ártéri ősfák
dőlnek, szakadnak bele s amelynek mélyén
annyi bárka, csónak, ladik, sajka, uszály és hajó roncsa
talált sírjára... és végül, *hatalmas Duna*, annyi ér, patak,
folyó: beléd-torkolló vizével együtt a te hullámaid is
eléri egyszer a *temető* tengert s *emlő-deltád* kiapad ott!

Eléred, el a tengert, nagyságos folyam, mely téged is
ismeretlen, végtelen végzetbe vonz, ártéri fáktól, ősi
városoktól kísért partjaid közül kiold, parttalan
messzeségekbe visz!

(Tiszatáj, 2004/6.)

DOBAI PÉTER 1944-BEN SZÜLETETT BUDAPESTEN. VERSET ÉS PRÓZÁT EGYARÁNT ÍR,
FILMFORGATÓKÖNYVEKET KÉSZÍT. BALÁZS BÉLA-, JÓZSEF ATTILA- ÉS BABÉRKOSZORÚ-
DÍJAS.